

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی طبقه کارگر

اول ماه مه، روز جهانی ضدیت با سرمایه و دست درازی صاحبان آن علیه بشریت، فرا میرسد. با نگاهی به دستاوردها، نقاط قوت و ضعف طبقه خود و تلاش برای رفع نارسائیهها به استقبال آن برویم.

ارتش جهانی پرولتاریا فاقد ستاد رهبری سیاسی جهانی خود است. گردانهای آن نیز از حزب سیاسی خود محرومند. تشکلهای صنفی آن نیز عملاً عامل جلوگیری از مبارزه رادیکال آن، رشد نیروهای رادیکال آن و به سازش کشیدن آنست. در چنین شرایطی سرمایه با هر چه گشوده تر کردن بازارهای جهانی در تاخت و تاز میباشد. کشمکش و مبارزه البته جریان داشته و دارد، ولی تا رفع موانع سر راه، راه درازی در پیش دارد.

در ایران کارگران در کشمکش و مبارزه شدیدی علیه دولت سرمایه و سرمایه داران بوده و هستند. بررسی دقیق وزن و جایگاه این کشمکش و مبارزه در دل مبارزه طبقاتی و با توجه به منافع پایه ئی و دراز مدت طبقه کارگر ضرورتی مبرم است و هر گونه اغراق در وزن و جایگاه آنها و نیز کم توجهی به علت اساسی کم دستاورد بودن آنها مضر میباشد. بسیاری از رهبران کارگری اشاره کرده و میکنند که نبود تشکل سیاسی و صنفی متکی به گرایش رادیکال عامل اصلی ضعف طبقه کارگر است. این واقعیتی است که باید بر آن پای فشرده، اما بر شماری علل نبود تشکل و راههای غلبه بر آن اهمیت اساسی تری دارد.

در کردستان کارگران، در دو مورد با کارگران ایران تفاوت دارند. نخست فشار ارگانهای سرکوب در اینجا شدیدتر است. ثانیاً نیروهای لیبرال در تلاشی سازمان یافته تر برای به زیر سیطره کشیدن کارگرانند. ما برای همه اینها باید راه حل پیدا کنیم. روز اول ماه روز یاد آوری کمبادهای مبارزه و راههای فایق شدن بر آنهاست. این روز را به کارگران و همه مردم آزاده تبریک میگوئیم.

انجمن کارگری جمال چراغ ویسی مه ۲۰۰۴